

[Skjerbæk.]

Jeg hilser med Glæde den Bestemmelse, der er optaget i Lovforslaget § 10, hvorefter man overlader de stedlige Myndigheder visse Afgørelser. Jeg tror, at man i Almindelighed kan betro de stedlige Myndigheder at afgøre disse Sager, naar der ikke foreligger ganske særlige Omstændigheder, og i saa Fald vil de stedlige Myndigheder sikkert søge Oplysninger og Raad hos de overordnede Byggeomyndigheder.

Jeg skal med disse Ord paa Det konservative Folkepartis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Valdemar Sørensen: Det viser sig tydeligvis, at der trods alle Materiale vanskeligheder gennem den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, er kommet et ret blomstrende Byggeri i Gang, og alle Forberedelser til indeværende Byggesæson lover, at man kommer op paa en lignende Højde, hvad planlagt og igangsat Byggeri angaar, som i det foregaaende Finansaar, 1942—43. Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at man ikke, selv om vi skal regne med et saa forholdsvis betydeligt Antal nye Lejligheder som 12 000 i hvert Finansaar, maa tro, at dette Antal paa nogen mulig Maade staar i det rigtige Forhold til Trangen. Det almindelige Forbrug af nye Beboelseslejligheder aarligt i hele Landet ligger et Sted omkring 18 000, maaske snarere 20 000 Lejligheder, saa man vil se, at de 12 000 ikke dækker mere end godt Halvdelen af Forbruget og Trangen til Boliger. Til Trods for alle de Bestræbelser, vi gør os her, vil det sikkert ikke være muligt at forcere Byggeriet op til det Krav, som Virkeligheden stiller, men saaledes som Forholdene er, forekommer det mig alligevel glædeligt, at man har kunnet komme saa langt, som man er kommet, og der er derfor al Grund til at foretage de Ændringer i Lovgivningen med Hensyn til Bevillingen af flere Laanemillioner til Byggeriet, som Indenrigsministeren her foreslaar.

Jeg kunde maaske ved denne Lejlighed gøre den Bemærkning, at dette Lovforslag, saavel som foregaaende Lovforslag, jo alle bygger paa Hovedloven fra 1938, som igen kommer til Fornylse i Samlingen 1943—44. Naar man nu ser paa det Resultat, denne Lovgivning har givet gennem Aarene, forekommer det mig, at man maa sige, at den har opfyldt de Krav, man stillede til den. At de Lejligheder, der er bygget, ikke er blevet billige, at de til Trods for al Hjælp fra det offentlige Side med Hensyn til

Laan alligevel ligger i Overkanten og for en væsentlig Del af dem er et godt Stykke ud over, hvad den almindelige Befolkning kan betale, er en beklagelig Sag, som der dog sikkert under de forhaandenværende Forhold ikke er meget at gøre ved, hvis man ikke kan skride til Lempelser af en Natur, der kommer ikke saa lidt ud over, hvad vi hidtil har sat som Grænse for Lovgivningen paa dette Omraade.

Men der er andre Forhold, der trænger sig paa, naar man ser paa Resultatet af Lovgivningen i disse Aar, bl. a. hvorledes det nu gaar med Administrationen af de Bygninger, der opføres. Her kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvad angaar de saakaldte sociale Boligselskaber, vil man, tror jeg, have Anledning til at følge Udviklingen med lidt Kritik. Det lader sig ikke nægte, at disse Boligselskaber, navnlig her i Hovedstaden, efterhaanden svulmer op og efterhaanden faar et saadant Antal af Lejligheder at administrere — enkelte Boligselskaber naar op paa helt monstrøse Tal —, at hele Administrationen faar et Præg, som ikke er heldigt for de paagældende Lejere eller Medlemmer af Boligforeningen. Jeg tror, at man ved en forestaaende Revision af Hovedloven kommer til at se med nogen Kritik paa de Bestemmelser, der omfatter saadanne Boligforeningers Virksomhed.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget, men har de samme Bemærkninger at gøre som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby med Hensyn til Skattelempelsen. Ogsaa jeg finder det rigtigt, at det formes saaledes, at de lovede Lempelser virkelig bliver paabudt, saaledes at Kommunerne ikke skal bestemme, om de vil eller ikke vil give Lempelse. Og endelig har jeg med Hensyn til den omtalte Lov af 9. April 1933 det samme Ønske som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby. Der er utvivlsomt i Perioden mellem 9. April 1933 og 1. Januar 1934 opført en Del Huse, og for saa vidt den omtalte Bestemmelse nu ikke tages med her, vil nogle af disse Huse komme til at undvære den Skattelempelse, de hidtil har haft. Jeg har paa Fornemmelsen, at naar der ikke i Forslaget er taget Hensyn til denne Lov, ligger det simpelt hen i, at den, om jeg saa maa sige, ikke hører under Indenrigsministeren, men Finansministeren, og jeg udtrykker det Haab, at de to højtærede Ministre maa blive enige om at tage denne lille Lovbestemmelse med under det Lovforslag, der ligger her.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Gennemførelse.